

ZLATÉ ÚDOLÍ,

—ROMAN—

Život v pustinách a stěpí americké krajiny od George Ferris.

Pokračování.

Ještě z jezera byl muž ještě mladý, druhý při letech. Obaměl vlny...

Obraťte se nyní k efli cestující abychom poznali i místo i osoby, kterými se tam setkáváme.

Řeka Gila, proužívá si cestu mlhovými horami, spojuje se svým jedním ramenem s Červenou řekou...

U samých lesů jest "Bisonské jezero," a na jeho břehu spatřujeme asi dvanáct mužů z nichž některé opírají se zády o stáleté duby...

Bylo po svítání; slunce vycházelo a vysílalo první své paprsky na jezero...

Mužové, kteří se bezstarostně hovořili na jezerním břehu, byli pastýři a lovcé Augustina Peny.

Mezi četnými Augustinovi tam čekají bytlo čtvero mužův, kteří k ní nenáleželi. Od ostatních lišili se krojem a osmahými tvářemi.

Některé čerstvých bůvolův kůže bylo pověšeno na tyčích k sušení a svědčilo o tom, s jakým úspěchem lov byl konán.

Mezi lovcův povstával se v trávě veliký honěcí pes, který žalostně vykřikl, chvílemi povstával hlavu.

"Señore Encinas," ozval se jeden z nejmladších pastýřů k lovců, "váš Oso vřelí bezpochyby nějaké ho tuláka Indiána?"

Po těch slovech ušklíbl se Encinas, aby si pozdířel; i ostatní ulehli pokojně, věduce, že je pes dobře hlídá.

Po malé chvíli oznamoval pes silným štěkotem, že se někdo blíží. Pastýři vstávají, uviděli přicházeti služebnictvo svého pána.

Otec sám pomohl své děti s koně a prohlížel pak přípravy k lovu, kteréž jeho lidé zatím byli učili.

"Nu, co je to, Oso?" pravil Encinas ku svému psu, kterýž opět jal se vřít, "což jsou na blízku Indiáni?"

"Tento pes," vypravoval Encinas lále, "jest vyvíčen k zápasu s Indiány a věří je z dálek; ale že se nyní upokojil, jest nám znamením, že teutokrát se mýlí.

Encinas a jeho tři společníci rozloučili se s pastýři a již utěti sedali na koně.

"Teprve je tomu pět dní," pravil Encinas, "kdy jsem s tímto nesměřitelnými nepřáteli bělochův zápasil na život a na smrt."

"Tedy ani dvacet hodin cesty od tudy?" zvolala postrašená dívka. "Tato dívka," vyprávěl Pena dále, "položil ruku na rámě děčino, viděla předtím osmí úny v lese dva Indiány z kmene Papagá..."

"Don Vicente je zabíječ," pravil Pena s úsměchem; a obrátiv se k Encinasovi tážal se: "Kolik asi vyzkátek průměrně denně svým nebezpečným zaměstnáním?"

"To nelze ani určit," dal mu Encinas za odpověď, "někdy vyděláme mnoho, někdy zase třeba nic."

"Počítáme li jednu bůvolí kůži za pět piastův, můžeme vydělati denně snadno dva piastry."

"Nu, a co kdybych vám a společníkům vašim dal po třech piastrech denně, zůstali byste s námi až na konec honby?"

"Když bylo takto vše sloví vyjednáno k obapolné spokojenosti, pokračovalo se ve přípravách k honbě. Den byl zatím valně pokročil.

"Nikde, milostivý pane," odpověděl jeden z pastýřů, "ale Xomence mešká tu již třetí den ve svém lidem na břehu řeky, aby odháněl koně od vody."

Polosuché kůže byly sundány s kolův, a všechno náčiní, sedla, nádobky a potraviny odneseny do lesa na bezpečné místo.

Pena s Rosaritem osadili se u vchodu svého stanu, a otec spustil záclonu tak, že oba dobře mohli viděti na jezero, aniž byli z venku porozováni.

"Pastýři a lovcé postavili se na protější straně jezera. Z pastýřův otliko oni dva nejobratnější zůstali osedlanými koňmi ukryti v ohradě blízko otvora, majíce po ruce dlouhé, silné tyče, aby die potřeby otvor zahradili.

Lovcé pak byli na čekání. Od jezera nebylo viděti kromě obou stanů ničeho, co by bylo pozkazovalo na přítomnost lidí.

Den se již klonil k večeru, když z dálek zazněl dusot divokého stáda; ale dusot utíchl v okamžik nepochybně proto, že koně všechnu ostrážnost a opatrnost poznali, že se na ně blíží nástraha.

Rosarita bavila se s Encinasem; náhle upoutal k sobě podivný zjev zraky bojádné dívky. Pod hustým louhím nad temným průhledem, v němž jezero se ztrácelo, objevila se podivná osoba.

"Bůh mi svědkem!" pravil Encinas k mladému pastýři, jenž neusázal se ku státečným lovcům, "to je brána z prerif."

"Divoká brána, již není rovno, a ta nedá se nikdy chytiti." "Hm, tomu; nevěřím!" "Ticho! Nesmějte se plašiti; podívejte se na ně dobře! Tak dokonaleho koně sotva kde jinde uvidíte!"

"Po několika skocech byl kůň u jezera; zastavil se, a postava jeho obrážela se v jasné jezerní hladině; kůň natáhl krk a vstoupil opatrně přelíma nohama do vody."

"Ah, señore Encinas," pravil Septim mladý pastýř, "ted, v tu chvíli třeba hoditi koni na krk laso. Ted a ne později!"

"Počybují, že by se to komu podařilo; skoro každého stihne při tom nějaká nehoda, kdo ovládá z brady a hnal se ku bráně. Laco začlelo nad hlavou obratného jezdecke, tu smekla se koni pod jezdecem noha na břeh jezera a kůň i jezdec vstříli se prudkým pádem do vody."

"Říkal jsem to," zvolal Encinas, "ja touto nenadálou nehodou posilněna ve své staré pověře, že brány nelze chytiti. Vidíte, jak marná byla tvá nástraha na nedotknutelnou bránu."

Tato ublíha s hlavou vzhlédla vztýčenou do lesa. Druhý pastýř pustil se za ní. Přítomní mohli chvíli pozorovati neobyčejný zápas divokého koně s jezdcem, který jej prudce stíhal.

Všichni lovcé volali za jezdcem "Urá!", aby jej povzbudili k dalšímu honu a srdce mu dodali. Nebýčejného posud nevdaného divráka vzláti si tak, jakoby byli pochytali dvačet koně.

Prál bych si, abyeh to mohlo být o vašem kamarádovi; neboť ti, kdož se pouštívají se za bránami z prerif, nikdy se již nevracejí."

Když po této příhodě všickni se byli vzpamatovali, dal don Augustin Pena svolati čtyři tlupy svých lidí roztroušené po rovině i po lese, aby se poněkud více srazilí a utvořili kolem jezera užší kruh.

Počalo se již stmívati a večerní červánky obřábaly se malebně na jezeru hladině. Přiblížila se chvilce, kdy páry z vody vystupující houstnou nad vrcholky lesního stromoví.

Rosarita bavila se s Encinasem; náhle upoutal k sobě podivný zjev zraky bojádné dívky. Pod hustým louhím nad temným průhledem, v němž jezero se ztrácelo, objevila se podivná osoba.

"To není nic zlého," pravil lovec "není nepřítel, byt i nepřátelský vyhléd; jest muž, jemuž jsem zazán vřčenosti."

Indián blížil se po břehu, kráčeje přímo k Encinasovi. Byl to bojovnk mladý, těla svěžeho a silného; chůze jeho byla lehká a hrdá.

Mladý bojovnk blížil se klidně věděl, že jeho zjev způsobil leknutí, ale tvářil se jakoby toho ani nepozoroval; za to upěl s podivným zrakem na Rosaritu, kteráž byla skoro tak blelá jako její mušelinový oděv.

Když hrdlíčka skrývá se pod ostré trny napalův, aby ušla dravému ptáku, jenž s výše na ni se vrhá, nechťe se více, nežli se chvěla Rosarita, kteráž tulila se úzkostlivě k divokému lovcův.

"Což padal dnes na březích jezera sůň, či tu rostou lilie?" pravil mladý Indián, když se byl k nim přiblížil.

Nežle pověditi, zdali dívka po těchto slovech přehozila již tak velice se nebála, ale tolik bylo porozováni, že se již tak přiblíž k lovcův netlačila.

"Co jest?" tážal se Encinas přehozivho po španělsku, "přináší nám snad Comanché nějakou zlou zprávu? Domnívá se, že jde mezi nepřátely, protože přichází s karabinou v ruce, jakoby byl na stopě Apachovi?"

Tak tážal se Encinas Indiána proto, aby Augustinova dcera nabýla vědomosti o jeho úmyslech. Chlětl Indiána donutil, aby netajil příčiny svého přehodu.

Encinas nezapoměl, že mu tento Indián byl sblížil slevovatí stopu obou loupčůnků z prerif, s nimž nedávno krutě byl se potýkal. Také věděl, že mladý bojovnk nebyl z těch, kteří se vzdávají rádi svého záměru.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK Wilber - Neb

Pěstujte ty nejkrásnější a nejvzácnější druhy holubů, jako bílé španěly, staváky pávky, sováky, krásné exempláře holubů volatých, cejky, holuby anglické, vzácné holuby importované z Čech a jiných zemí Evropy, vesměr vzácné druhy. Sběrka jeho byla na všech výstavách vyznamenána první cenou.

Čestokrávně slepice, jako Buff-Cochins, Leghorn, Střibrostávné Hamburg Plymouth Rock a j. Vešec k nasazení prodají se levně.

Jediny a všeobecně uznávaný časopis pro farmařstvo, po celých sedm letů zájmy jeho hájící

"PRITEL LIDU"

Časopis Farm Field and Fireside čítá 34 stran hospodářských článků a zábavného čtení. Objednejte ho pro vaše dítky a zajistěte si i svá i tato litování.

FARM, FIELD AND FIRESIDE

a 20 balíčků semen zahradních

Časopis Farm Field and Fireside čítá 34 stran hospodářských článků a zábavného čtení. Objednejte ho pro vaše dítky a zajistěte si i svá i tato litování.

ZÁCPU, 75ct.

SEVERNÍ LÉK PROTI RHEVMATISMU 50ct.

HOSTEC \$1.00

PRŮJEM 25ct. a 50ct.

SVALY 50ct.

HLAVA 25ct.

BOLESTI 25ct.

CERVY 35ct.

SEVERNÍ CERVOKAZ 25ct.

DETEM 25ct.

W. F. SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA

Candy Cathartic Cascarets Cure Constipation

\$5.00 buys a Fine Violin and Complete Outfit. \$5.00 buys a Mandoline. \$5.00 buys an American Guitar.

\$50 buys a \$100 Organ. Kimball Pianos & Organs ON EASY PAYMENTS.

CENEK SEMERAD

ZAVOD PĚKÁRSKÝ A LAMHDKÁRSKÝ V ČERTE. Čistěná 2-3 letá pítla, polpřiplá v městě vřelí k přehoblení. Každobedně čerstvost pečiva. Vřeteno okrasivky a bílý ovocný nářadí.

PROKOP BROS.

HOŠTINEC. Vřeteno a vřelí řízní kruhuův ležák stálo na čepu, znamenitá vřina, koláčky a jemně dozděnké stálo na roze Pěkné kůbelníky pro zástavu hostů a obsluhu vřelí vzornou.

Brt & Janouch Lékárna. Na skladě všechno zboží do oboru to, ho spadající jako larvy, oleje, šťávy, popír na stěny za nejlevnější ceny.

PATENTS. 50 YEARS' EXPERIENCE. TRADE MARKS. ANYONE sending a sketch and description may probably ascertain, free, what patent can be obtained.

Naši jednatelové. Následovní krajané jsou našimi oprávněnými zástupci a splnomocnění přijímatí peníze a jiné obchodní záležitosti pro "Prítel Lidu" vyřizovatí:

- No. 1 Cures Fever. No. 2 " Headache. No. 3 " Dyspepsia. No. 4 " Delayed Periods. No. 5 " Leucorrhoea. No. 6 " Coughs. No. 7 " Cures Neuralgia. No. 8 " Asthma. No. 9 " General Debility. No. 10 " Sea-Sickness. No. 11 " Kidney Disenases. No. 12 " Nervous Debility. No. 13 " Urinary Disenases. No. 14 " Heart Disease. No. 15 " Sore Throat. No. 16 " Colds and Grip.

HUMPHREYS'

HUMPHREYS' WITCH HAZEL OIL "THE PILE OINTMENT". WANTED—An Idea. Who can think of a better idea than this? Write JOHN W. HUMPHREYS & CO., Patent Attorneys, Washington, D. C., for a copy of our new and improved...